

al Pânt dla Biânnnda

nómmmer 120

Żänt ed cà nôstra... a Râmma
Giuseppe Venturoli

Girundländ par Râmma, ala fén dal 2012, dala Piâza dal Pòpol a m sán arapè só par la schèla ch'la pôrta al *Pincio*. In cal beléssum žardén ai é una móccia ed bósst ed parsunâg' famûs: di artéssta, di puléttic, di generèl, di sienziè e vî acsé. A dimónndi ed sti mazucón ai amanca al nès, un destén pròpi prezis a quall di bósst ch'ai éra int al nôster *Pincio*, sé, insâmmma, la Muntagnôla, e ch'i én la dimustraziân che la mèder di cretén l'é sänper inzénta a tötti äl latitûdin. Mo turnän pûr a Râmma: pròpi atâis ala beléssima *Casina Valadier* (che incû l'é un ristorânt chèr arabé) ai é al bósst ed Ióffa Vintrôl (*Giuseppe Venturoli*), un inzgnîr idràulic ch'al nasé a Bulaggna ai 21 ed žnér dal 1768. Al fó profesâur ed matemâtica e stòria naturèl al'Université ed Bulaggna e dal 1817 al fó ciamè a Râmma dal Pèpa Pío VII con la nòmina a Presidânt dal Cunséi Idràulic e Diretâur dla Scôla di Inzgnîr, ch'la fó la prémma in Itâglia, segué da qualli ed Milàn e Nâpol. Al scréss di tratè ed mecanica e d'idràulica ch'i fonn tradótt anc in inglaïs.

L inzgnîr Ióffa Vintrôl al môrs a Bulaggna ai 19 d utâbber dal 1846.

Al bél l é che quand che mé a vésst al sô bósst e a lizé al nòmm ch'ai é sâttta, a pinsé a cal *Venturoli* ch'i i an dedichè una strè fòra ed San Vidèl. Invêzi nå, parché quall al s ciamèva *Angelo* e l éra cl architâtt ch'al prugeté al Palâz *Hercolani* in Stra Mažâur e la véllea con al stass nòmm a *Belpoggio*; la cîsa ed San Żugliàn in stra Stêven, al Palâz *Pietramellara* in Båurg Salâm (incû *via Farin*) e l'infazè dla cîsa ed San Gregòri in Batsâs (*via Battisasso*, incû *via Montegrappa*).

Pellegrino Rossi

Che *Pellegrino Rossi* al fôss pròpi ón ed cà nostra al n é brîsa vaira. L éra nèd in Tuschèna, a Carèra, dal 1787, mo al studié int la nostra Université e dâpp la làurea l avré al sô stûdi da avuchèt int al palâz al nômm 11 ed Barberî, pròpi in dóvv ai é anc la Famajja Bulgnaïsa. Una lâpid l'arcôrda stê particolèr.

S'l avéss tirè d lóng a fèr l avuchèt a Bulaggna, probabilmänt an srêv brîsa pasè ala stòria e al n arêv brîsa un bósst int al *Pincio* ed Râmma. Mo sâuratott an srêv brîsa stê amazè con socuanti scurtlè, probabilmänt da Angelo Brunetti, cal popolân ch'l éra ciamè "*Ciceruacchio*", ch'al scapé vî da Râmma insâmm a Garibèldi e ch'al fó fuçilè dai tugenâns insâmm ai sù dû fiû quand i al ciapénn vêrs Ruvig.

Mo, a dirî vueter, cus'arel andè a fèr a Râmma? Dâncâ: intânt bisâggna savair che al nôster avuchèt par tött al perîod ed Napoleân al fé al magistrè a Bulaggna e, dal 1814, al profesâur ed Dirétt Penèl int la nostra Université. Dâpp ala scuféttta ed *Gioacchino Murat*, prémma l andé a Genova e pò dâpp in Franza e Sguézzra, pr andèr pò a finî Râmma dal 1845 in qualité ed minésster ed Franza près al Pèpa.

Dal 1848 l azeté l invîd ed Pío IX a dvintèr ón di sù minésster, un incâric ch'al tgné par pûc mîs parché *Ciceruacchio*, o chi par ló, al l avèva bèle aducè e l éra drî a dèr la prêda al sô curtlâz.

Raimondo Montecuccoli

Ai é chi dîs che se incû in pòst di canpanî a n avân brîsa di minarêt, al mèrit l é al sô. Stal muntanèr, ch'al nasé a Pavóll ai 21 ed febrèr dal 1609, pòst ch'al fê una bëla carîra militèr ai ûrden dl imperatâur dl'Austria, una vôtla dvintè cmandânt in chèp dl esérzit imperièl, ai prémm d agâsst dal 1664, int la batâglia dal Raab - un fiómm dl'Ungarî - al cazé un frâc ed bót ai tûrc ch'i vlèven cuncuistèr prémma Vienna e dâpp tötta l'Euròpa. Al nôster generèl al s éra tirè drî un sô parânt bulgnais - *Enea Silvio Caprara* - ch'al véns al mânnd ai 16 e nuvàmber dal 1631 in cla famajja ch'i stèven ed cà int al palâz in dóvv ai é la Prefetûra (e ch'i éren anc i padrón di Prè ed Cavrèra). Stal parânt l éra praticamänt al sô apredéssta, ch'il avèva da fèr prâtica int al mstîr däli èrum e pròpi par quasst ai téns drî in tötti äl batâli.

Montecuccoli al pasé la vétta a cunbâter, dvintând al stratêga piô zelebrè pròpi ló, che invêzi i al vlèven indirizèr ala carîra eclesiâstica. Al scréss una móccia ed tratè d èrt militèr e pr i sù mèrit ed suldè al mité insâmm una scariulè ed téttol nobilièr. Al sô bósst al *Pincio* al vôls arcurdèr *ai posteri* che stal marcaiš, ch'l avré i úc' int un paisén dla muntâgna mudnaiša, al salvé la cristianitè. Al môrs a Linz ai 16 d utâbber dal 1681.

F. C.

Äl fòl dla nôna Nóccia

Äl margarétt

Quand ai arîva la premavaira, int al žardén dal castèl al prè as rinpêss ed margarétt con al côr d ôr e äl fuiténni bianchi con l urèl d un bél rôsha delichèt.

Un dè al pränzip Chichén, in st mänter ch'l in cujêva un mazulén par méttrel int un bichîr e regalèrel ala mâma, al sinté una vušlérra sutila sutila ch'la gêva:

- *Ajût! Brîsa scuizerum!*

Chi avêvel dscâurs? Chichén al s achiné e al vdé, pròpi in vatta a una margarétt, una fangérra dai caví biônnd, fté ed žâl, e con dâu èli da parpâja atachè ala vétta.

- *Stà aténti a n pistères!*

- *Mo chi sív?* - al dmandé Chichén.

- *A sän in tant* - l'arspundé la fangérra - *furmîg, viôl, bigât, panpâggan.* Vût dvintèr cinén cunpâgna nuéter, acsé at i presânt?

Détt fât, la ragazôla con äli èli da parpâja la vulé atais a Chichén, dal sâu èli ai casché una pulvrérra mágica e Chichén, int un spéll, al dvinté cinén cinén. Adès a Chichén äl margarétt i i parêven di âlber con un gròs trânc e con in zémma un'unbrèla bianca e žâla.

- *Vén Chichén* - la gé la ragazôla, che adès a l'era granda cme ló - *mé a m ciâm Ghetta, e a sán la feda däl margarétt.* Vâddet, quassti äli én äl furmîg. Äli én drî a purtèr int la sô tèna däl brîsel e di granén acsé, quand ai vgnarà l invéren e al srà fradd, äli aràn da magnèr. Quasst l é un bigât, che a té adès a pér un gròs sarpânt, mo invézi l é cinulén e al gîra strisiând. Quand al srà un pôc carsó al dvintarà una beléssima parpâja ch'la vularà in vatta ai fiûr.

Chichén an cardêva brîsa ai sû ûc', quand l'era grand al n avêva mai vésst che sâttai ai sû pî ai fôss tant bistien ch'i s muvêven.

- *Quisssti i én i gréll* - la gé ancâura la Ghetta - *i sélten stramèz al'érba e quand ai vén sîra i dan algrí al prè con äl sâu cantè.*

Tott int na vólta as sinté un gran scaramâi e un'âmmbra da žigant la fô sâura ed lâur. La Ghetta la fé arîsg in tânp a tirèr da una pér Chichén, che una gròsa schèrpa la s pugé atais a lâur, e sóbbit ai vgné drî cl'ètra.

- *Cus'el stè?* - al dmandé Chichén.

- *L é al žardinîr Gògo ch'al lavâura int al žardén. Vâddet cum a sî priglûs vueter cristiân par nuéter abitânt dal prè?*

- *Oh Ghetta, am dspiès dimónndi! Adès a fâm turnèr grand, e a t imprumétt ch'a starò sänper aténti a dóvv a métt i pî!*

Chichén al saluté tötti äl bistieñni ch'l avêva cgnusó, al brazé la Ghetta pò lî la i vulé in vatta ala tèsta fagànd caschèr la pulvrérra durè däl sâu èli, e Chichén al turné grand un'ètra vólta.

- *Chichén, duv ût?*

La nôna, ch'la n al vdêva da un pzulât, l'era drî a ciamèr.

- *A sán qué, nôna! A sán stè a vâdder lavurèr äl furmîg, ai ô vésst di bigât, di gréll, däl panpâggan. Mo adès a bisâggna ch'a stâga dimónndi aténti, parché a n voi brîsa pistèr i mî amîg!*

La nôna la fô cuntânta ed clârumpassa, anc s'la n avêva brîsa capé duv as fôss stè Chichén quand l'era sparé. Mo, as sâ, i grand i n én pió bón ed crâdder al fôl.

la Nôccia d Bastel

Äl scuadratti

Am é capitè ed bacajèr con un ragazlâtto anvâud d un mî amîg, ch'al m'à cuntè d avair dsméss ed žughèr a balân int la scuadratta d na *Polisportiva*, parché i i fèven fèr sâul di alenamént e mài una partîda con n'ètra scuèdra. A i ô dmandé «Cum êla mài?» e ló al m'à détt che ed žughèr a fôddbal l é un quèl ch'ai piès da mât, mo l'era stóff ed séntres a dîr «t i un trésst, t i un bròc». Al dîs ch'al žugarêv sâul par pasiân e par divartîres, sänza incionni ètri pretais. Siché dârca, pòst che anc int una scuadratta ed cínno i an da fèr äl partid sâul i miûr, adès ste ragazlâtto al s'é mess a žughèr a ténis. Al fâ:

- *Acsé adès, in cal žûg lé, i én ublighè a pasérum la bâla!*

Sta nutézzia la m'à fât andèr fôra dai guêrz. Mo che fât lavurîr: parfén int una scuadratta ed muclón, i alenadûr i n pânsen brîsa a fèr divartîr i ragâz, a insgnèri ed žughèr, a savair afruntèr sâia la vitòria che la pêrsita. Nâ, dimónndi ed sti alenadûr i s'sénten tött di Erêra o di Muriggno e ai intarèsia sâul ed vénzer. Mo äl *Polisportive* i n arénn da èser nèdi par la difusiân dal

spòrrt stramèz ai žûven, par mód ch'i tójjen só däli abitûdin sèni ch'äl faràn pò còmed quand i sran di òmen fât? Pusébbil che quall ch'i ciâmen al *Sport di base*, invézi d un bél divertimânt al séppa quinte una seleziân pr arlivèr sâul di canpiunzén, buciând vî quí ch'i vrénn sâul còrrer drî a una bâla e dèri di chèlz?

Am vén al dóbbi che la morèl mèrza-patòca dal spòrrt di profesionéssta migliardèri la séppa arrivè fén qué. Intindäines bän: mé a n ò megga gnínta cântr äl gâr e cântr al fât ch'i èven da vénzer i miûr, es a n ò gnínt da dîr cântr al fât ch'as èva da arlivèr i pió brèv par fèri dvintèr di canpión, an i é dòbbi. A dégg sâul che quasst, pr al *Sport di base*, l arêv da èser l obietiv **nómmer dû**. Mo duv êl andè a finir l obietiv **nómmer ón**, dóvv l'ónnica qualitè l'arêv da èser l inpâggan e la lealtè, col prupòsit d ufrir a tôt quí ch'i n an vójja la pusibilitè e l'ucasiân d fèr pèrt d una scuèdra?

Par quall ch'a sò e par cum a la vadd mé, äl *Polisportive* äli arénn da èser däli urganizaziân ch'i cójjen di ragazlâtto, i i fan divartîr, i insâggnen ed žughèr e masmamänt ed stèr insâmm. Pò se quèlca vólta ai saltess fôra anc ón ch'al dvintarà un canpión, benéssum: l'é tôttr'ôca! A m arcôrd (che nójja con sti arcôrd!) quand da žuvnâtta a žughèva a balân int un canpâtto in mèz ala strè, con dâu prêd par fèr la pôrta: a žughèven tött, bón e trésst. Quand as furmèva äl dâu scuèder, avèven parfén al vâdder ed dlízer un žugadâur brèv alternè con un èter pió inbalzè, par mód ed mantgnîr una lealtè, una simetrî e un ecuilebbri che incion s'avèva insgnè, mo ch'i êren naturèl int al mânnd dal pòpol d alâura e anc int la mazòca di cínno. E la fazannda l'à sänper funzionè ala perfeziân.

Chisà, fôrsi parché in chi canpétt ed periferi an i era incion òmen grand a fèr l alenadâur? Am é d avîs che, adès, l obietiv principièl ed dimónndi alenadûr ed stâl scuadratti al séppa pió la (sô) sudisfaziân ed vénzer una partîda par séntres dîr ch'l é brèv, piotost che quall ed cavèr vî di ragazù da dnanz a una TV o a un videoghèm. Mo, as sâ, äl taraghéggan äl fan spass di gran svèri e a spêr ed šbaglièrum anc stavôlta...

la Taraghéggna (G. L.)

Caranvèl 1870

Fôrsi i caranvèl bulgnîs d una vòlta êrni pió aligher ed quî d adès? As prêv pinsèr acsé, andànd a vâdder al resocânt dal Caranvèl dal 1870. Int al manifèst di urgonizadûr a i êra scrétt "Nó (cum i dîsen i Pèpa e i rà) *Balanzân I* (prémm) e ónnic rà dal Caranvèl, gran Mâsster dl Åurden Preistòric di Turtlén, a vlân dîr ai presént, ai pasè e a quî ch'vgnaràn: salût e bêzi!".

Pò, sóbbit sâtta, par cunsier d mandèr int al canèl la malincunî ch'la muşghèva int la càppa ed tòtt par càulpa dla misêria, al manifèst al gevà: "Anc s'avéssi purtè al Månt ed Pietè I arlói che par vó l'êra un tesôr, av avanza sänper cl'etra ricazza ch'l'é la sghéssa, ch'la fô inventè dal Ministéri dál Finânz par schivèr al malân dl inbaráz ed ståmmg, prudótt dal magnèr trop pan o tropa pulänt".

Pôl dèr che quî ch'i scrivènn cal manifèst i n s n adénn brîsa ed tratèr un argumänt tant cgnusó, parché i êren ân con una plómma ch'la fèva i cinén e la zänt i padêven la fâm.

Intinimôd, anc s'ai êra cla gran rèna, int al giurnèl *II Monitore* as psèva lèzer che int la sfilè däl mäschter pr äl strè ed Bulåggna, as êra vésst di bî custómm, däl bëli fâz, di gran bilén strumnè vêrs i spetadûr. Pò, vêrs sîra, ai êra stè una gran procesiân ed ragazlètt e ragazlatti ch'i purtèven tòtt una fašèla (o, s'a preferän, una fiâcla) inpiè. Ala fén i arivénn tòtt in Piâza dla Pèss (brîsa qualla d adès fôra ed Sant Isî, mo qualla che alâura la s ciameva acsé e che incû l'é intitulè a Galvàn) dóvv ai fô urgonizè un gran bâl par tòtt i bulgnîs ch'i balénn fén vêrs matérina.

Mo, cum al dîs sänper *II Monitore*, in cal Caranvèl ai fô un gran dîr anc pr un èter quèl. Al Marcais Albergheti, presidänt dla Sozietè dal dutâur Balanzân, i urgonizé una lutarî con l'estraziân da fér ai 24 ed Febrèr in piâza Granda. I prèmi, tacând dal pió cén, i êren quíssi: un gavatta ed susézza, un sâc ed faréina, un parsótt, un ninén, un sumâr, e un bâ con... la sô sgnaura. Sé, chi avèva scrétt al manifèst al s'era tartgnó par pudâur e, invêzi ed scrîver "un bâ e una vâca", i avèva scrétt acsé. O fôrsi i avèva pôra che, scrivând "una vâca", quèlc bulgnais al s cardéss ed vénzer... quèl

èter.

E chi féss una bêla lutarî anc par ste Caranvèl dal 2013? E quî srénni i prèmi pr atirèr la zänt? Un bâ, un ninén o un sâc ed faréina? Am pèr difézzil. E chi pruvéss con "*prémm prèmi: un scranân da deputè o senatâur?*" Quant ed chi bigliétt ch'as vindrêv! Anc se pò, ala fén, as prêv sänper dîr ch'l'êra tòtt un schêrz. Tant a sän par Caranvèl...

Sbraghîréen (G. L.)

Êlio e al fiómm

Al fiómm Santêren, däl vòlt chèlum, däl vòlt agitè, al córr, magnéffic, a serpentéina dal'Èlta Vâl fén a Ímmola, pasànd drî al chèv ed prêda ed lórina ch'âl s avérren stra Firenzôla e San Pelegrén, cazândes sâtta al'archè a schéina d èsen, ónnica e ardé, dal Pânt di Alidôsi a Castèl d Rî, sfrixiànd la väina dal žass fén a Funtanàlls e al Mulén ed Canpôl, in dóvv al fâurma una gran vultè; al Båurg Tusgnàl al tâja e al pâsa la väina, ch'la và d lóng par sô cånt vêrs la Vâl dal Sénio; e pò vî, žâ fén a Raggn e al mèr.

Êlio l'avèva una pasiân par la pèrt ed fiómm ch'al cgnusêva, qualla ch'la córr int la sô Vâl, in particolèr qualla ch'la pâsa drî ala väina dal žass, atais a Funtanàlls. A Êlio ai êra sänper piasó al sô fiómm e par ló l'êra un gran sghugiôl farmères, int i mumént lëbber, só la sô rîva giarâusa, méttres a sêder in vatta a un sasân e guardèr l'âcua a córrer e i péss a scuitlèr, e pò ai piasêva ed dlîzer un sâs piât e trèrel int al fiómm, fagandi fér trî o quâter sèlt só l pail dl'âcua. Da ragazôl, tgnand drî coi ûc' al sâs, al s insugnèva ch'an se srêv mäi farmè, mo al srêv andè d lóng žâ žâ fén al mèr e, con la fantašî, al s imažinèva i païs e äl zitè che al fiómm al travarsèva, brîsa quî vîr, mo quî che ló l'avèva inparè a cgnosser in vatta ai lîber dla bibliotêca dla scôla. Ala sîra al liżeva d arpiât, stand aténti che la lûs dla lumîra a petròli la n filtréss dal bûs dla ciavadûra, parché sô pèder, cme tòtt quî ch'i fan al dûr lavurî di canp, al pinsèva che quî ch'i lèzen i fôssen di vegabond. Insâmma, al fiómm l'avèva sänper dsdè la vójja ed libartè d Êlio che, drî äl sâu spânn, al psèva dèr la mälla ala sô fantašî. Anc quand al lavurèva int al sitarén dla fâ

majja, pròpi atais ala spânnda, ògni tant al livèva só i ûc' e al s apusèva dala dûra fadîga guardând l'âcua córrer e fantasticând, fén che sô pèder ai dèva la vâus e al le parèva só.

I ân i pasénn, col sô cârg ed responsabilitè, e Êlio al n avêva pió avó tânp pr äl sô fantašî anc se, quand al psèva, l'êra andè d lóng a andèr a guardèr la curânt dl'âcua. Adès al savêva ch'al n arêv mäi lasè la sô Vâl, al mäsum l'êra arrivè a Ímmola e, in chès ecezionèl, a Bulåggna, cme cla vòlta ch'l' avé da purtè al šbdèl la Clâra, la mujér dimónndi malè, che a Ímmola i n êren brîsa in grèd ed curèr. In chi dé dsprè al sô fiómm al i êra manchè dimónndi, ai parèva che s'l avéss psó farmères só l sâu rîv l arêv avó un pôc ed suliv.

Di ètr ân i êren pasè e un dé, vèc' e ormâi da par sé, l'avêva sintó al bišâgg d arvâdder al fiómm, anc se ai srêv custè dimónndi fadîga andèr žâ e dâpp turnèr só pr un chilometer. Pian pian, stand dimónndi aténti, l andé žâ par la disaiša e adès l'êra qué ch'al s pirdêva drî a cla gran mäsa arzintè ch'l'andèva d lóng par la sô strè. L'êra da dimónndi ch'an guardèva cal spetâcuel, parché i fiû, ch'i stèven a Ímmola col sâu famai, i l avêven parsuès a dèr in afétt al sít e a cunprèr un apartamintén in pajaiš, d'in dóvv al fiómm an se vdêva gnanc da luntàn. Guardând l'âcua ai turné in amânt äl fantašî ed quand l'êra žâuven, al vdêva di pajîs luntàn, mo int l istâss tânp al savêva d èser ormâi ala fén di sû dé, e alâura al pinsé ch'al srêv stè bél pasèr al sô spîrit a un sâs, e pò trèrel int l'âcua, ch'la l arêv purtè sîg fén al mèr. Ai scapé da rédder pr al sô fantasticherî pò, sänper ridând, al dliżé un sâs piât e al livé só al brâz par trèrel.

Al fô catè dal responsâbil dla pânpa ch'la pôrta l'âcua al pajaiš, ch'al gé che, quand l'avêva truvè Êlio bucón e al l'avêva prilè par pruvèr, inutilmänt, d ajutèrel, ló l'avêva la fâza suridânta, e inciòn fô in grèd ed spieghèr parché al strichéss un sâs int na man.

Maria Luisa Giannasi

(trad. in bulgnais dala Noccia d Bastèl)

Pr arcurdèr Silvano Rocca

Zîrca un ân fâ, ai 7 ed mèrz, Silvàn Rocca al s'à lasè. Insâmm a socuânt

amîg (Luigi Lepri, Gianni Dal Monte, Gianfranco Paganelli, Ghino Collina e mé, insàmm ala presidänza dl'ANCeSCAO) avèven pinsè d arcurdèrel con una manifestaziân pôblica int un Zänter Sozièl, mo *imprevisti fattori esterni* i an fât in manîra che quasst an séppa brîsa pusébbil. Alâura, la poesî scrétta da Silvàn - "La vétta" - che Gigén al lizé dnanz ala sô câsa avêrtà, in Zartâusa, a la vói trascrîver qué sâttâ cme omâg' a un amîg ch'l é stè un òmen unèst e un poëta ed gran râza.

Fausto, par tótt i amîg

La vétta

(Silvano Rocca 2008)

vincitrice al concorso di Pieve di Cento

Sé, la vétta, la vétta,
as fâ prèst a dîr "la vétta".
Una parôla, un riturnèl,
una cantè a tóttâ våuš,
al såul, lé, atachè al zîl,
la lórina dréttâ e arbaltè,
al vänt sänza arpòs,
al culâur cèr, cal scûr,
i dé ón sâura a cl èter
e chi grópp dûr
ch'i n se dstrîghen mài
e äli ôs e al sangv e la pél
ch'i én sänper drî a smagnèr.
E pò l amâur,
l amâur ch'l arîva
e t a n al cgnóss brîsa,
la luntananza, la speranza,
al žûg bûr dla cusiänza,
la fadiga ed capîr,
la pôra ed sufrîr
e una prêda sänper da vultèr,
partîr e arrivèr,
arrivèr e partîr.
Sé, la vétta, la vétta,
as fâ prèst a dîr...

Sbarluciànd stra vèci pâgin *Una mûlta ed tant ân fâ*

Ai 24 d utâbber dal 1861, ali ónng' dla matérina, la sgnèra Clotilde Onofri la spalanché la fnèstra dla sô cuisérrina al nómmer 260 dla strè däl Lâm e sänza tant pinsèri la sfrunblé zâ una mastlè d âcua. L'era un'abitûdin che, àultr a lî, i l'avèven parécc' bulgnîs, anc parché, dâto che l'âcua in cà an l'avèva praticamänt inción, ed conseguänza anc i stièr e i dscârg in generèl i éren una raritè.

Sfurtónna vôls che, pròpi int al mumänt che la sgnèra Cutéllda provve

deva a smaltire le rimanenze liquide di cucina, par la strè ai pasèva i sgnauri Diotalevi Vincenzo e Brandoli Pietro, dû pulismà facenti parte della Guardia Municipale, ch'l'era stè custitué pròpi lân prémma in pòst dla G. U. B. (Guardia Urbana Bolognese, i cui componenti, naturalmänt, i éren ciâmè "i gûb", opùr la "Guèrdia scarpazâinna" par la manîra ch'i avèven ed scarpazunèr durânt al manifestaziân). La guèrdia Diotalevi al fô ciapè in pén da cla piôva ch'la n vgnèva brîsa zâ dal nôvvel mo da una fnèstra. I dû tutori dell'ordine i andén a bâter ala pôrta dla pôvra Cutéllda che, dnanz a cal disâster ch'l'avèva cunbinè, ed sicûr si sarà profusa in mille scuse, che però non valsero ad impietosire i due agenti, che redassero il verbale che ci è pervenuto integralmente:

*Municipio di Bologna
Verbale di contravvenzione
Officio: Guardie Municipali a carico
della signora Clotilde Onofri*

"L'anno 1861 in Bologna, addi ventiquattro del mese di ottobre, alle ore 11 antemeridiane Diotalevi Vincenzo e Brandoli Pietro, Guardie Municipali al servizio di questa città di Bologna, trovandosi nella strada Lamme rilevammo che da una finestra della casa abitata dall'intestata Clotilde Onofri in strada Lamme 260, veniva dalla medesima gettata acqua sulla via pubblica, bagnando in pari tempo la guardia Vincenzo Diotalevi, il quale dovette stare due ore al sole per risciutarsi." (int al varbèl ai éscrét pròpi acsè: risciutarsi!).

Purtròp a n cgnusân brîsa l'entità dla mûulta che la pôvra Cutéllda la téns paghèr, però ste fât al s fâ da capîr in che cundiziân as vivèva brîsa såul zânt ân fâ, mo fén a dâpp l'ultma guèra. Fén al 1952, a Bûdri, mé e la mî famajja a stèven int una cà sänz'âcua e mî mèder par fèr da magnèr l'andèva int una piazatta in dóvv ai éra una funtanéina pôblica. Una curiosità: int al varbèl, la strè däl Lâm l'é ciâmè col sô vair nómmer ed strada Lamme, cioè strè ch'la pôrta int un sít ómmd, pén d'âcua, cum l'era la canpâgna intâuren a Bertali, a Pscarôla, al'Ôca, ala Nûs, al Trabb, a Melacâpa. Insâmma: fôra däl Lâm.

F. C.

La siânsa di nûster vîc'

Tâs bardâs (*Verbascum Thapsus*) - tasso barbasso, verbasco, erba selvatica, già officinale. Nella medicina popolare è ancora usata contro l'itterizia e le donne fanno orinare l'ammalato su questa pianta, credendo che ciò serva a far fuggire il male. I fiori pestati vengono impiegati come empiastro contro le punture delle vespi ed altri insetti. E coi fiori lasciati per qualche tempo nella liscivia si pretende di dare ai capelli il colore dell'oro. In commercio, colle foglie di verbasco vengono falsificate quelle della digitale.

Tazàtt (*Narcissus tazzetta*) - narciso tazzetta, volgarmente giunchiglia, fiore de' prati.

Da: G. Ungarelli, *Le piante aromatiche e medicinali nei nomi, nell'uso e nella tradizione popolare bolognese.*

Tipografia Luigi Parma, 1921.

Al Pânt dla Biânnnda

Nómmer 120 dal 2013

Diretâur irresponsâbil e limušnîr:

Fausto Carpani

Dséggan uriginèl:

Lupàmbbol (Wolfango)

Umberto Sgarzi

Matitâza (Giorgio Serra)

Coretâur di shâbi: **Bertén Sèra**

Strulgân eletrònic: **Âmos Lèli**

Abunamént par pôsta: almânc 20 € al ân.

Indirézz:

FAUSTO CARPANI

Via Emilia Ponente 21

40133 BOLOGNA

tel. cell. 339-3536585

fausto.carpani@alice.it

Al dizionèri ed riferimänt par cäl parôl ch'âli én difézzil da capîr l é quasst:

Lepri – Vitali

Dizionèri

BULGNAIS - ITAGLIÀN

ITAGLIÀN - BULGNAIS

Pendragon, 2009

I sit bulgnîs i én quissti:

www.pontedellabionda.org

www.clubdiapason.org

www.lafamigliabolognese.it

www.bulgnais.com

www.marcopoli.it

Programmi di febbraio, marzo, aprile 2013

FEBBRAIO	
Mercoledì 27, h. 20,30	Teatro Arcipelago di Pianoro (viale Resistenza 201): "Questa è la mia città", note, immagini, atmosfere di luoghi dentro e fuori le mura di Bologna raccontati, cantati, fotografati da Fausto Carpani con Luigi Lepri, con i disegni di Giorgio Serra, con la chitarra di Antonio Stragapede.
MARZO	
Venerdì 8, h. 21.....	Teatro Bibiena di Sant'Agata Bolognese: "Dåu våuš, una chitâra, un dialàtt" con Fausto Carpani e Luigi Lepri.
Mercoledì 13, ore 16.....	Sala dei Circoli (via San Felice 11): pomeriggio in compagnia dei poeti dialettali, con la partecipazione di Fausto Carpani e Sisén. Presenta Mirella Musiani.
Venerdì 15, h. 21.....	Teatro delle Temperie di Calcara: "Bologna cantava e canta", carrellata sulla canzone bolognese dall'800 a oggi. Con Fausto Carpani, Luigi Lepri, Antonio Stragapede.
Giovedì 21, h. 16,30.....	Nella sede della Famajja Bulgnaiša (via Barberia 11): pomeriggio in compagnia dei poeti dialettali, con la partecipazione di Fausto Carpani e Sisén. Presenta Mirella Musiani.
APRILE	
Sabato 6, h. 21.....	Teatro Lazzari di Monterenzio, serata in favore dell'Istituto Ramazzini con Fausto Carpani, Luigi Lepri, Antonio Stragapede.

Associazione Culturale
IL PONTE DELLA BIONDA
www.pontdellabionda.org

Teatro Duse

Via Cartoleria 42 - Bologna - 051 231836

biglietteria@teatrodusebologna.it - acquisti online su www.vivaticket.it

Prevendite biglietti: biglietteria del teatro dal martedì al sabato dalle 15 alle 19

Sabato 6 aprile, ore 21 - Domenica 7 aprile, ore 16

GIORGIO COMASCHI

Calde le pere

Bologna del sesso, dei delitti e dei casini

Vietato ai minori di anni 16